

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 83.193 van 28 oktober 1999
in de zaak A. 85.381/IX-1909.**

In zake : Noël CORDIER,
p/a Vrij Syndicaat voor het Openbaar Ambt,
gevestigd te BRUSSEL,
Centrumgalerij, blok 2, nr.244

tegen :

1. De Post,
2. de VZW Sociale Dienst van De Post.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Noël CORDIER, eerstaanwezend postontvanger bij de De Post, op 13 juli 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing houdende voorlopige benutting van kok L. JANSSEUNE naar het vakantiecentrum De Panne en van de daaraan verbonden weigering om verzoeker in zijn vroegere standplaats weder te werk te stellen;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 30 augustus 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 oktober 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, van advocaat D. DE VALCK, die verschijnt voor verzoeker, en van inspecteur-jurist L. VANHOOREN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker is vanaf 1 december 1985 tewerkgesteld geweest als receptionist (rang 34) in het vakantiecentrum te De Panne van de VZW Sociale Dienst van De Post, tweede verwerende partij.

1.2. Op 21 februari 1997 beslist de raad van beheer van de tweede verwerende partij dat overeenkomstig artikel 20 van het beheerscontract dat is gesloten tussen haar en De Post, eerste verwerende partij, slechts twee statutaire personeelsleden kunnen worden behouden in De Panne. Hij beslist ook wie behouden zal worden en dat de andere personen, onder wie verzoeker, in aanmerking komen voor herclassering.

1.3. Op 2 juni 1998 reffecteert de adviseur Human Resources van de eerste verwerende partij verzoeker als eerstaanwezend onderpostontvanger in het kantoor Diksmuide 1 met ingang van 15 juni 1998.

1.4. Op 29 maart 1999 laat de voorzitter van de tweede verwerende partij aan eerste verwerende partij weten dat ene JANSSEUNE wordt aangeduid als medebeheerder van het vakantiecentrum te De Panne met ingang van 1 april 1999 en vraagt om een dienovereenkomstig model 82 op te maken. Dit gebeurt op 1 april 1999. De mutatie wordt dan aan het personeel meegedeeld bij lijst 3.4/52 van 10 mei 1999.

1.5. Op 19 mei laat diezelfde voorzitter aan de eerste verwerende partij weten dat de reeds genoemde JANSSEUNE ten onrechte wordt vermeld als gemuteerd daar het slechts om een voorlopige benuttinging voor de duur van zes maanden gaat. Deze rechtzetting wordt gepubliceerd in de lijst 3.4/60 van 8 juni 1999.

Dit is de bestreden beslissing;

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

2.1. Overwegende dat verzoeker De Post als eerste verwerende partij heeft aangewezen; dat hij aldus de indruk wekt zijn vordering ook tegen eerste verwerende partij als auteur van de hiervoor genoemde beslissingen te richten; dat zoals uit de gegevens van de zaak blijkt de eerste verwerende partij op geen enkele manier betrokken is bij de bestreden beslissing; dat in de mate dat verzoekers vordering gericht is tegen de eerste verwerende partij zij dienvolgens van meetaf wordt afgewezen;

2.2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.3. Overwegende dat met betrekking tot de eerste voorwaarde verzoeker in een enig middel de schending aanvoert van het gelijkheidsbeginsel doordat aan hem de mogelijkheid tot wedertewerkstelling in zijn vroegere standplaats wordt onthouden terwijl aan zijn collega's zonder enige motivering zelfs een eerste tewerkstelling in die standplaats wordt gegund; dat hij hierbij uiteenzet dat doordat hij werd gereëffecteerd bij eerste verwerende partij hij binnen de werkkring van de tweede verwerende partij niet meer van werketzel kan veranderen en dus ook niet voorlopig benuttigd kan worden op een betrekking bij de tweede verwerende partij en zodoende een effectieve vacantverklaring van een betrekking moet afwachten; dat om die reden zij die deel uitmaken van het personeelsbestand van de tweede verwerende partij een onoverbrugbaar voordeel genieten om nadien de definitieve mutatie te verwerven; dat die ongelijke behandeling volgens hem het gelijkheidsbeginsel schendt;

2.4. Overwegende dat de tweede verwerende partij hierop antwoordt dat JANSSEUNE reeds voor haar werkt en er een polyvalent bediende is die ervaring heeft zowel in de keuken als aan de balie en als administratief bediende en dat zijn voorlopige benutting die dient om het verlof van een personeelslid voorafgaand aan diens pensioen te ondervangen voor de tweede verwerende partij geen bijkomende uitgave is; dat JANSSEUNE na zijn

tijdelijke tewerkstelling zal terugkeren naar zijn vroegere werkplaats en dat de betrekking van medebeheerder in het vakantiecentrum in De Panne vacant verklaard zal worden; dat verzoeker en de genoemde JANSSEUNE zich dus niet in dezelfde feitelijke omstandigheden bevinden;

2.5. Overwegende dat de door verzoeker aangevoerde ongelijke behandeling volgens hem gelegen is in het feit dat niet hij maar wel de personeelsleden die ter beschikking zijn van de tweede verwerende partij de mogelijkheid hebben om van werkzetel binnen de werkkring van de tweede verwerende partij te veranderen en dat hij dus niet voorlopig benuttigd kan worden op een betrekking van de tweede verwerende partij doch dat hij moet wachten tot er een betrekking vacant verklaard wordt; dat opdat er sprake zou kunnen zijn van een schending van het gelijkheidsbeginsel het vereist is dat verzoeker en JANSSEUNE zich in dezelfde of in een vergelijkbare situatie bevinden; dat verzoeker in dat verband evenwel zelf toegeeft dat hij zich ten opzichte van de tweede verwerende partij in een andere positie bevindt dan JANSSEUNE aangezien JANSSEUNE reeds bij de tweede verwerende partij werkzaam is en verzoeker niet; dat verzoeker ook niet aantoonde op grond van welke bepaling het voor hem onmogelijk is om een voorlopige benutting te verkrijgen bij de tweede verwerende partij; dat gesteld dat hij toch dat bewijs zou kunnen leveren zulks nochtans geen ongelijkheid inhoudt ten zijnen opzichte omdat de voorlopige benutting van JANSSEUNE alleen tot doel heeft om tijdelijk te voorzien in een betrekking bij de tweede verwerende partij en dat die maatregel slechts de feitelijke maar niet de juridische affectatie wijzigt, dat het trouwens niet meer dan redelijk is dat de tweede verwerende partij om over een voorlopige benutting te beslissen een beroep doet op het reeds te haren beschikking gestelde personeel en niet op personeel van De Post dat nog eerst te haren

beschikking zou moeten worden gesteld; dat het argument van verzoeker dat hij voorheen jarenlang bij de tweede verwerende partij is tewerkgesteld geweest te dezen zonder belang is omdat verzoeker voor het ogenblik en in de huidige stand van zaken werkzaam is bij De Post en derhalve niet langer deel uitmaakt van het aan de tweede verwerende partij ter beschikking gestelde personeel; dat aldus het al dan niet reeds behoren tot het ter beschikking van de tweede verwerende partij gestelde personeel bij de tijdelijke vervanging van een personeelslid van een vakantiecentrum een volkomen verschillende situatie uitmaakt; dat het middel niet ernstig is;

2.6. Overwegende dat aldus niet voldaan is aan één van de cumulatieve voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op achtentwintig oktober
1900 negenenegentig, door :

de H.	L. HELLIN,	wnd.voorzitter, staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN.